

Czernák Eszter

Várak, kövek, barlangok

• Családi barangoló •



Láng Anna rajzaival


Pagony

Kincskereső térkép

a kövek titkaihoz

Ez itt Oli, Kamilla, anya és apa kincskereső térképe, aminek segítségével felfedezik Magyarországon a kövek titkait. Kövesd az útjukat a meséken át! Ha pedig valahova te is eljutsz, színezd ki a történetek elején lévő pecsétet olyan színűre, amelyen zokniban meglátogattad az adott helyet!

Oli büszke lesz rád. Kalandra fel!

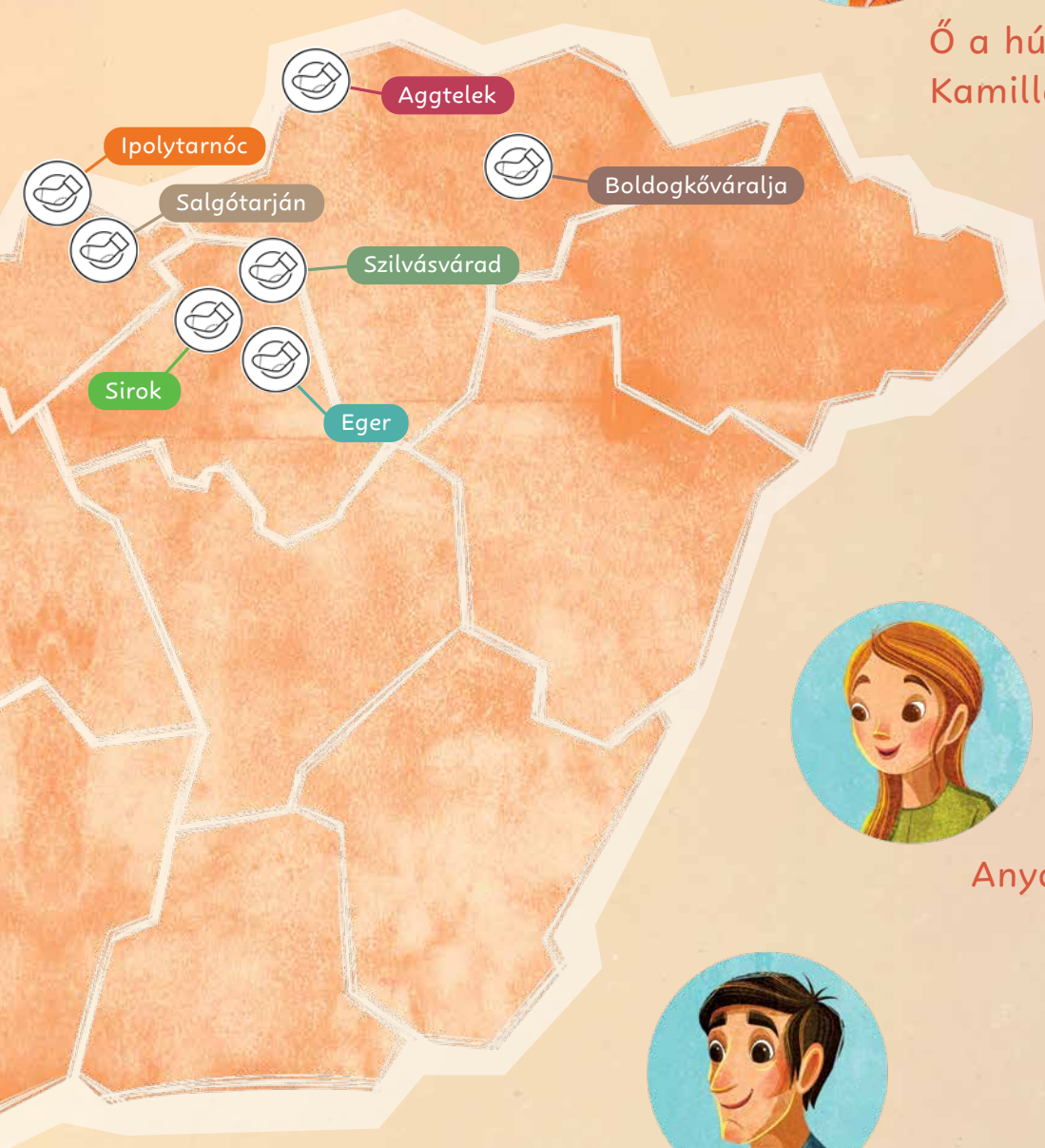




Ő itt Oli



Ő a húga,
Kamilla



Anya



Apa





A kalcit kaland

Oli nagyot nyújtózott. Hamarosan különös kalandra indulnak, ideje volt hát felöltözni. Vajon melyik zokni illene leginkább a mai naphoz? A cápafogas? Vagy inkább a dínótappancsos? Nem, legyen a villanyégős!

– Lámpa? – ásított nagyot a szintén ébredező Kamilla. – Hát nem egy olyan... kinti bányába megyünk?

– De igen – lépett apa a szobába a kezében két bögrével. – Egy régi, elhagyatott külszíni bányába.

– Akkor minek az égő? – csóválta a fejét Kamilla.

– Majd meglátod! – vigyorgott Oli, és óvatosan elvette apától a bögréjét.

Egy órával később megérkeztek Pilisjászfalura. A vasút melletti parkoló már majdnem megtelt. A gumicsizmák, kalapácsok és vésők hamar elárulták, melyik autók utasai jöttek az ásványgyűjtő túrára.

– Anya, miért hozott mindenki más vödört? – kérdezte Kamilla aggódva.

– Ők azt remélik, jó sok kalcitkristályt találnak majd. Mi még kezdők vagyunk, szerintem elég lesz a kalapács, a véső és két kis zacskó – nyugtatta meg anya.

A vödörrel, zacskókkal, szerszámokkal megrakodott csapat lassan elindult a régi, elhagyatott bánya felé. Felkaptattak az elhagyatott kis utcákon, megkerülték az erdei út határát jelző sorompót, és felkapaszkodtak egészen a bánya legtetejére.

– A bánya ötszintes, fölülről fogunk lefelé haladni. A legfelső részen fehér kalcitokat lehet találni, lentebb pedig inkább sárgákat – magyarázta a túravezető. – Minél lejjebb haladunk, annál szebbek lesznek a kristályok, ezért nem érdemes már a legfelső szinten megtölteni a vödröket. Sokan jártak már úgy, hogy a következő részen szépen kipakolták, amit addig gyűjtöttek, hogy még szebb darabokat rakjanak el.

Oli, Kamilla, anya és apa tanácstalanul néztek körbe, amikor megálltak az első állomásnál, a bánya tetején.

– Most mit kell csinálni? – súgta Kamilla anyának.

– Fogalmam sincs! – súgta vissza anya.

– Csináljunk úgy, mint a többiek! – suttogta apa, le-guggolt, és nekiállt felfordítani a köveket.

– Hát jó – bólintott Oli. – Vagy inkább kérem a kalapácsot! – Azzal nekiállt szétverni egy hatalmas követ. Nem sok sikerrel.

– Talán egy kisebbel próbálkozz! – javasolta neki anya.

Keresgéltek, kotorásztak, kopácsoltak, kalapáltak, de nem találtak semmit. Szerencsére ekkor az egyik bácsi felemelt egy követ a magasba:

– Találtam egyet!

Oli és Kamilla azonnal odasiettek, és szemügyre vet-
ték a kincset.

– De szép! – sóhajtotta Kamilla.

– Egy igazi kristály! – bólogatott Oli.

– Aha, tehát ilyet kell keresnünk – mormogta apa.

– Nézzétek csak! – kiáltott fel anya ugyanekkor. –
Ott, ott valami csillog a földön.

Valóban, az egyik kavics csak úgy szikrázott a nap-
sütésben. Egy kalcitkristály! Meglett az első! Nem volt
olyan nagy, mint a bácsié, de csoda szépen ragyogott.



Hamarosan leereszkedtek a következő szintre. Itt már sokkal egyszerűbb dolguk volt. A túravezető megmutatta, hol futnak kalcitrétegek a bánya falaiban, és a vállalkozó kedvűek kalapáccsal és vésővel bányászhattak maguknak egy darabot. Amíg a fiúk lelkesen vészték a kincseket, anya és Kamilla inkább a földön keresgéltek.

– Az itt található kalcitok egy része egészen különleges, UV-aktív kristály – mesélte a túravezető, majd elővett egy furu lámpát, és lilás fényével rávilágított az egyikre. A kalcit csak úgy ragyogott!

– Látod? – kacsintott Oli a hűgára, és kicsit feljebb húzta a nadrágja szárát, hogy láthatóvá váljon a villanyégő. – Hát ezért!

Mire leértek a bánya aljára, már nemcsak a zacskóik, de a hátizsákjuk és még a zsebeik is teli voltak kristályokkal.

– Mégiscsak vödröt kellett volna hoznunk – dörmögte apa. – Majd legközelebb!

